

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Бургас, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА -
МИТЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА Д. КОЛЕВА
като разглежда докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20232120201932 по описа за 2023
година

Производството по делото е образувано по повод жалбата на „ДЕПОСИТО“ ЕООД, ЕИК: 201722819, със седалище и адрес на управление: *****, против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, с № 8504536958, издаден от Агенция „Пътна Инфраструктура“, с който за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП и на основание чл.187а, ал.2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин / лева.

В последното открито съдебно заседание за дружеството - жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адв.В., който моли за отмяна на НП и присъждане на разноски. След съдебно заседание същият представя и писмени бележки по делото.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт М., която моли фишът да бъде потвърден и представя писмено становище. Прави възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение и твърди, че върху същото не следва да се начислява ДДС.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване (видно от наличното по преписката известие процесният фиш е връчен на жалбоподателя на 12.05.2023г., а жалбата е депозирана на 19.05.2023г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че е процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 19.04.2021г., в 08:00 часа е установено с устройство № 10031 (елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП) управление на ППС

ВЛЕКАЧ МАН ТГХ 18.440 4X2 БЛС, с регистрационен номер *****, с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕПС, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40000, в община Бургас, по път А-1 км 357+949, посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не била заплатена о дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. За констатираното бил издаден обжалваният фиш нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП и на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин / лева на дружеството собственик - ДЕПОСИТО“ ЕООД.

Съдът кредитира събраните по делото писмени доказателства, като същите водят до установяването на безпротиворечива фактическа обстановка.

Съобразно разпоредбата на чл.102, ал.2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство.

Санкционната норма на чл.187а, ал.2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП предвижда на собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП налагане на имуществена санкция в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в настоящия случай.

Съгласно чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш. Видно от цитираната норма, **за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.**

В нормата на чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, е предвидено, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. В тази норма не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение, като липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в последствие да бъде издадено НП, а не да се съставя електронен фиш.

До извод различен от изложения не би могло да се достигне и въз основа на нормата на чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, тъй като това би означавало по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административнонаказателната отговорност на едно лице.

Така изложеното се отнася и до нормата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в която също не е изрично предвидена възможността да се издаде електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а се урежда изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в ЗДвП, като в информационната система могат да се съхраняват и съставени, но невръчени покани за съставяне на актове за установяване на административни нарушения, актове за установяване на административни нарушения и наказателни

постановления за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в ЗДвП, ако същите отговарят на изискванията за електронен документ и са подписани с квалифициран електронен подпис.

На следващо място, тази възможност не се извежда и от нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Тази норма, освен че не предвижда изрично издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, но тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени електронни фишове или са съставени АУАН, без да се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят. Ето защо, тази норма би могла да е приложима както в случаите на издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, така и при съставен АУАН за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

Така изложеното се отнася и до нормите на чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. В първата норма е предвидено, че при изпълнение на функциите си по този закон определените от председателя на управителния съвет на АПИ длъжностни лица съставят и връчват АУАН и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Съответно във втората норма е предвидено, че АПИ създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в, като в информационната система могат да се съхраняват и съставени, но невръчени покани за съставяне на актове за установяване на административни нарушения, актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в, ако същите отговарят на изискванията за електронен документ и са подписани с квалифициран електронен подпис. В тези две норми отново не е изрично предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Видно от изложеното, в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, като е недопустимо по тълкувателен път и чрез разширително тълкуване на нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, да се приеме че тя се отнася и до нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

В тази насока е и най – новата практика на БАС, обективирана в Решение № 906/12.10.2023г. по КНАХД № 1491/2023г. на Административният съд – Бургас, касаещо същия казус.

С оглед решението за отмяна на ЕФ и направеното искане от страна на представителя на жалбоподателя, в негова полза следва да се присъдят претендираните разноски за адвокатско възнаграждение. По делото са представени доказателства за направени от страна на жалбоподателя разноски за адвокатска защита в размер на 940лв., които следва да се присъди на жалбоподателя. Така присъденото възнаграждение, съдът намира, че не се явява прекомерно с оглед на материалния интерес по делото и конкретната правна и фактическа сложност на делото, разгледано в 6 съдебни заседания.

Съдът намира възражението на процесуалния представител на АНО за недължимост на ДДС върху адвокатското възнаграждение за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл.78 ГПК, вр. с чл.144 АПК, отговорността за разноските обхваща заплатеното от страната възнаграждение за адвокат – пълномощник, а когато тази услуга попада под приложното поле на ЗДДС, и цената с включен ДДС е заплатена от страната, направените разноски обхващат пълния размер на възнаграждението с включеното ДДС. Правните услуги,

предоставени по реда на Закона за адвокатурата съставляват облагаема възмездна доставка. Съгласно §2 а от Наредба № 1/09.07.2004 г., за регистрираните по ДДС адвокати дължимият данък се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото възнаграждение. /в тази насока константната практика - **Определение № 2113/24.03.2021 г. на Административен съд - София-град, ХХІ касационен състав, по дело №10967/2020г., Решение № 243/01.08.2018г. на Старозагорският административен съд, VII състав, по адм.д. №256/2018г. и т.н./**

Мотивиран от горното Бургаският районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, с № 8504536958, издаден от Агенция „Пътна Инфраструктура“, с който за нарушение на чл. 102, ал.2 от ЗДвП и на основание чл.187а, ал.2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на жалбоподателя - „ДЕПОСИТО“ ЕООД, ЕИК: 201722819, със седалище и адрес на управление: *****, е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин / лева.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати в полза на „ДЕПОСИТО“ ЕООД, ЕИК: 201722819, със седалище и адрес на управление: *****, сумата в размер на **940 /деветстотин и четиридесет/ лева**, представляваща сторени в производството разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____